

Cada un d'ells ho intenta recordar, però no hi ha sort.

—Ja us ho diré jo: en quina llengua heu parlat?

—Doncs en català, és clar!

—Segur?

—Sí, segur!

—I durant tota l'estona?

Ben mirat potser sí que han canviat de llengua mentre jugaven.

—La pilota només es mou bé quan està plena d'aire, i perquè això passi no hi ha altre remei que fer servir el català. Si no es desinfla i el joc queda mort.

Tots se l'escolten amb atenció: tant el jugador que ha començat a fer servir el castellà com els altres jugadors que han canviat a altres llengües com si res.

—Us sembla bé si continuem el partit? Crec que la pilota, amb tot el que hem estat dient, torna a estar ben rodona. Ara només és cosa vostra fer que no es desinfla!

Al camp, de seguida, els jugadors es tornen

a fer passades, es queixen per les xiulades de qui fa d'àrbitre, celebren els gols i les millors jugades... i ho fan en català.

Si algú s'hi fixa bé, tot i que ja es comença a fer fosc, podrà veure que la pilota dibuixa un somriure i pica lleugerament l'ullet. Ha valgut la pena sortir d'aquella caixa de cartró i fer reflexionar els nens. Siguin quin siguin els resultats, així els partits estan més que guanyats!

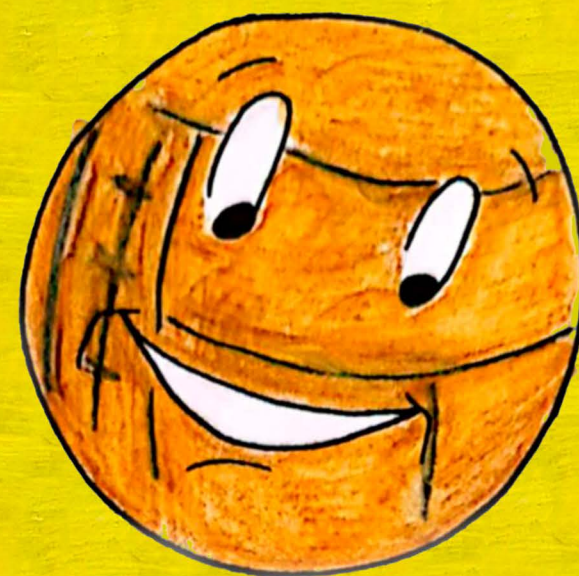
I tu, al pati de l'escola què fas?

text: Jenni Rodà
il·lustracions: Martí Comamala

**Marca el millor gol:
parla en català**

Marca el millor gol: parla en català

Només de posar els peus al camp ja noten el pessigolleig a l'estómac. I és que avui als jugadors els espera una sorpresa. No han parat de fer preguntes, però no han trobat ni una sola resposta. A veure si tot plegat només és una broma!

De cop l'entrenador se'ls acosta amb les mans amagades al darrere de l'esquena. Criden, riuen, salten. L'embogiment és total! Ell els fa callar amb un "ja n'hi ha prou!" que ressona per tot l'estadi, i porta els braços cap endavant.

—Una caixa? —li pregunta un dels nens.

L'entrenador deixa anar un grapat de rialles mentre desfà els trossos de cartró i en treu una pilota.

—Aquesta és la gran sorpresa? Ens pensàvem que seria una altra cosa!

—Tenim pilotes per donar i per vendre! Ens heu ben enganyat!

Les frases de decepció no paren de sortir de les boques dels nens. Al seu davant tenen una pilota vella, passada de moda i sense cap mena de gràcia.

—Recordeu que fa poc vam celebrar el nostre centenari? Aquesta és una de les grans meravelles que vam trobar.

En aquella cerca va aparèixer molt de material: samarretes, pantalons, cartells, pòsters, entrades, diaris, fotografies, vídeos... Qualsevol cosa servia per formar part de l'exposició que el club volia organitzar. Però aquella pilota l'havien trobada massa tard, quan tots els altres objectes ja estaven col·locats, i per això no s'havia mogut d'allà.

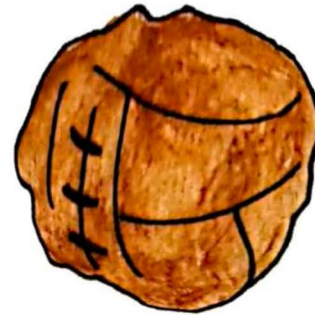
—Sabeu quantes cames l'han xutada? —els pregunta l'entrenador.

—Segur que moltíssimes! Per això ha quedat així d'atrotinada —diu el nen que fa de porter.

—Jo ja la llençaria! Què vols que fem amb això? —es queixa un dels davanters.

—Moltes coses! I ara mateix m'ho demostrareu —els repta l'entrenador.

Al cap d'un moment es troben jugant un partit entre ells. Al principi no hi posen gaires ganes, però llavors es van adonant que la pilota va molt més bé del que es pensaven.

—Passa-me-la!

—Xuta-la a l'escaire!

—Vigila amb les faltes, nano! A aquest ritme t'expulsaran!

Quan l'entrenador està a punt de donar-los un missatge d'ànim pel seu bon rendiment s'atura

de cop perquè s'ha adonat que alguna cosa no funciona.

—Tira-li al centre!

—No puc...

—Claro que puedes.

—Alabai a dabarini.

—*I tant que pots.*

—أجل تستطيع

—*I tant que pots.*

—Em xiularan fora de joc.

—Al menos inténtalo.

—Anke naatral ta.

—*Com a mínim intenta-ho.*

—على الأقل حاول

—*Com a mínim intenta-ho.*

—Doncs som-hi!

I l'extrem esquerre, amb molta energia, col·loca la cama i el peu per fer un bon xut i passar-la al davanter. Però no té èxit. La pilota, com per art de màgia, s'ha desinflat i l'ha fet caure de nassos a terra.

—A qui se li acut donar-nos aquest tros de parrac per jugar? —s'enfada un.

—No té ni una mica d'aire. Ens podríem haver fet molt de mal! —s'indigna un altre.

L'entrenador, una vegada s'ha assegurat que el jugador que ha caigut està bé, els diu que no s'enrabiïn tant, que la responsabilitat ha estat d'ells.

—Mireu de pensar en tot el que heu fet des que ha començat el partit.

